

درود یا سلام

حنیف معلم

(با بهره گیری از تارنمای "ایرانسرا" و با توجه به آیات قرآن و احادیث و گفته ها)

شوربختانه امروز هنگامی که دو ایرانی یکدیگر را ملاقات می کنند، به محض برخورد با یکدیگر می گویند:

"آشتی! آتش بس!" و یا "صلح با شما"

آری، کمی جای تعجب دارد و این پرسش را بوجود می آورد که مگر ایرانیان همواره در حال جنگ و ستیز هستند که به محض برخورد با یکدیگر می خواهند اعلام صلح کنند؟ آیا کمی عجیب نیست که وقتی دوست خود را میبینید به او بگویید: "آتش بس!"؟

"سلام" در زبان عربی به معنای صلح یا آشتی و آتش بس می باشد و "سلام علیکم" را میتوان "صلح با شما" برداشت کرد.

مسلمانان بادیه نشین زمان محمد به یکدیگر اعتماد بسیار کمی داشتند، یک روز در کنار هم می جنگیدند و روز دیگر گروهی از آنان جدا می شد و یکدیگر را قتل عام می کردند. اگر یک شب پنج تن از آنان در خیمه ای کنار یکدیگر می خوابیدند، روز بعد شاید تنها یک نفر زنده می ماند.

در اسلام به تکرار تاکید شده که باید ناباوران آیین الله را قتل عام کنید (۱) و در زمان محمد و پس از او مسلمانان بر دیگر سرزمینها یورش می بردند تا آنجا را غارت کنند و به تصرف خود درآورند. همچنین در اسلام به دروغگویی نیز سفارش شده و اینکه باید به نزدیکان خود نیز حتی اگر لازم باشد دروغ بگویید. از اینرو همواره ترس از یکدیگر و اعتماد کمی بین مسلمانان وجود داشته تا اینکه واژه رمز "سلام" را مسلمانان بکار گرفتند.

از اینرو قرار بر این بود که وقتی که دو مسلمان به هم میرسند اعلام صلح کنند تا یکدیگر را نکشند و در واقع سلام و سلام علیکم بگویند یعنی: "من با تو هستم، لطفا مرا نکش!"

همچنین این اسم رمز هنگامی بکار می رفت که مسلمانان به دیگر سرزمینها حمله می بردند، و چنانچه کسی اعلام میکرد که با آنهاست و ابراز آشتی می نمود، او را نمی کشتند (۲).

با این وجود، همزمان ایرانیان با فرهنگی کهن تر و با بهره گیری از آموزه های آیین زرتشت که مهر و دوستی را رواج میداد، هنگام ملاقات یکدیگر، "درود" میگفتند. ایرانیان به اندیشه، گفتار و کردار نیک

باور داشتند و گمان نمی کردند که هر لحظه کسی بخواد به آنها حمله کند، داراییهایشان را چپاول کند و نیز آنها را به قتل برساند. آنها شادمان و تندرست در آشتی می زیستند و در پی دانش و ادبیات بودند. ایرانیان روزهای بسیاری از سال را به جشن و پایکوبی می گذرانند و در کنار دو جشن بزرگ نوروز و مهرگان در آغاز بهار و پاییز، دست کم یک روز از هر ماه را نیز جشن می گرفتند. "درود" به معنای آرزوی نیکی، شادمانی و تندرستی برای طرف مقابل است.

ایرانیان به هنگام دیدار یکدیگر، درود می گفتند!

۱: قرآن سوره ۲ آیه های ۱۹۰، ۱۹۱، ۲۱۶، ۲۴۴ سوره ۳ آیه ۱۶۹ سوره ۴ آیه ۸۴ سوره ۹ آیه ۴۱

۲: قرآن سوره ۴ آیه ۹۴